

ת"פ 4435/03/22 - מדינת ישראל נגד ש.ח

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 4435-03-22 מדינת ישראל נ' ח' (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל ש.ח (עציר)
-----------------	--	---------------------------

גזר דין

כתב-אישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 27.6.2022 במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ניסיון כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(א)+25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; נהיגה ברכב באופן מסוכן לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי העובדות שבכתב האישום, ביום 21.2.2022, בשעה 13:30 או בסמוך לה, נכנס הנאשם לבניין מגורים ברחוב עין גדי 6 שבירושלים (להלן: "**המקום**").
3. הנאשם הגיע לדלת ביתה של הגב' דנה כהן, וניסה להיכנס ע"י משיכת ידית הדלת. משלא הצליח לפתוח את הדלת מכיוון שהייתה נעולה, פנה הנאשם לדלת ביתו של מר גמליאל אברג'יל, משך את ידית הדלת, פתח אותה ונכנס לבית. מר גמליאל שהבחין בנאשם, שאל אותו לפרש מעשיו בבית. הנאשם השיב בתגובה, כי השכנה מסרה לו כי בית זה הינו להשכרה. מר גמליאל ביקש מהנאשם שלא לעשות זאת שוב, והנאשם יצא מהבית לעבר הרחוב.
4. זמן קצר לאחר מכן, התקשר מר גמליאל למשטרה והתלונן על אשר אירע עם הנאשם. לאור תלונתו, הגיעו מספר ניידות למקום, כאשר באחת מהן השוטרת שירן ארביילי אשר הבחינה בנאשם נוהג ברכב מסוג סובארו. משהבחין הנאשם בניידת, החל להימלט בנסיעה מהירה ברחוב עין גדי אשר בו היו פקחי תנועה ועובדי שיפוף ובכך סיכן אותם. בהמשך לכך, פרק מן הרכב והחל להימלט רגלית.

רישום פלילי:

5. לנאשם 26 הרשעות קודמות ו-4 תיקים נוספים ללא הרשעה, בגין, בין היתר, ריבוי עבירות של הפרעת שוטר

במילוי תפקידו, איומים, גניבה, התפרצות למקום מגורים, שוד ועוד. הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר חלקן לתקופות ממושכות, האחרונה שבהן מחודש אוגוסט 2021 למשך 13 חודשים.

ראיות ההגנה לעונש:

6. מטעם ההגנה הוגש מסמך המעיד על נכות רפואית של הנאשם בשיעור של 40% לצמיתות וכן אישור על תשלומי קצבאות (סומן: נ/1).

תסקיר שירות המבחן:

7. ביום 6.9.2022 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, אביא מתוכנו בתמצית: בתסקיר תואר הנאשם כבן 47, רווק, טרם מעצרו שהה במלון בסיוע של היחידה לדרי רחוב של עיריית ירושלים.

8. משפחת מוצאו מונה זוג הורים גרושים מזה שנים רבות ושני ילדים, כאשר הנאשם הינו הצעיר בסדר הלידה. עוד צוין כי לנאשם אחות למחצה בשנות ה-20 לחייה. ממידע קודם הקיים בשירות המבחן אודות הנאשם, עלה כי להוריו רקע של שימוש בסמים, אביו ריצה עונשי מאסר, בין היתר, בגין אלימות כנגד אמו, וזאת כאשר הנאשם נחשף לאירועי האלימות.

9. אביו מתגורר בירושלים ועובד כמטפל סיעודי בקשישים, ואמו אף היא מתגוררת בירושלים ועובדת במשק בית. שירות המבחן התייחס למערכת היחסים של הנאשם עם אמו, וכן סקר בהרחבה את קורותיו של הנאשם, מהם עולה תמונה אישית קשה ומורכבת מאוד.

10. מבחינה תעסוקתית, הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי טרם מעצרו לא עבד והתקיים מקצבת ביטוח לאומי. כמו כן, תיאר כי קיבל שירותי "סל שיקום", וזאת בשל נכות נפשית. כחלק מכך קיבל סיוע בשכר דירה, וכן מדריך חונך אחת לשבוע.

11. בהתייחס למצבו הנפשי של הנאשם, ציין שירות המבחן כי הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש, בין היתר בשל אשפוזיו בבתי חולים שונים. זאת ועוד נאמר, כי הנאשם סובל ממגוון הפרעות נפש, וכן מבעיות רפואיות גופניות שבגין אחת מהן הוא נוטל תרופות באופן סדיר. מדיווח גורמי הטיפול במהלך אשפוזיו, עולה כי הנאשם משתף פעולה באופן חלקי, מסרב להוראות הצוות הרפואי ואינו מקפיד ליטול תרופות באופן סדיר לאחר אשפוזיו. מטעם מוסד בריאות נפש שהנאשם מוכר לו, נמסר כי מדובר באדם הנוטה לאלימות פיזית ומילולית ועוד.

12. שירות המבחן ציין כי במהלך הפגישה עם הנאשם, הלה היה לחוץ וחסר סבלנות. הוא חזר על בקשתו להשתלב בשיקום בטענה כי אינו מסתדר בכלא. עם זאת, צוין כי הרושם הוא שמדובר בניסיון מניפולטיבי לצאת מן הכלא וכי הוא אינו בשל להליך שיקומי.

13. שירות המבחן התרשם כי ברקע למעשיו של הנאשם עומדים קווי אישיות אנטי סוציאליים, התנהגות מניפולטיבית תוך קושי לבחון את בעייתיות מעשיו, לקחת עליהם אחריות ולבחון את השלכותיהם.

14. בנוגע להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, העריך שירות המבחן כי הרחקת הנאשם מסביבתו הטבעית

בגיל צעיר, מעצרו של אביו והיחשפותו למצבי סיכון מוגברים, הובילו להתפתחותן של קשיי הסתגלות, בעיות התנהגות, גילויי אלימות, וחיפוש אחר תחושת ביטחון והשתייכות באמצעות חבירה לגורמי שוליים עד לכדי מעורבות פלילית חוצת גבולות. קשיי הסתגלות אלו החרפו, כך לדעתם, במהלך שנותיו המאוחרות של הנאשם, ואשר אופיינו באי יציבות תעסוקתית, מעורבות חוזרות בפלילים, ושימוש לרעה בחומרים ממכרים.

15. עוד צוין, כי הניסיונות הרבים לשקם את הנאשם ולשלבם בהליך טיפולי ארוך טווח עלו בתוהו, וזאת בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו, מוטיבציה דלה וכוחות חלשים לעריכת שינוי באורחות חייו. הוסף, כי הנאשם מתקשה להפנים את מידת החומרה של מחלתו הנפשית, כמו גם תלותו בחומרים ממכרים, כאשר הוא מתקשה לשתף פעולה עם הטיפול שמוצע לו. כל אלו, להערכת שירות המבחן מהווים גורמי סיכון להישנות פעילות עבריינית.

16. שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית במסגרת הקהילה עבור הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

17. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים הנוגעים בזכות לקניין והזכות לפרטיות. צוין, כי מהתסקיר עולה תמונה קשה ביחס לנסיבות חייו של הנאשם, ואולם, במפגש עם שירות המבחן, הנאשם היה חסר סבלנות והתקשה לנהל שיחה מעמיקה, ואף בקשתו להשתלב בהליך טיפולי היה ניסיון מניפולטיבי לצאת מן הכלל, ולא בשל רצון אמיתי להליך שיקומי. המאשימה הוסיפה, כי בהתאם לתסקיר, הנאשם אינו משתף פעולה עם תוכנית טיפול תרופתית שהוכנה עבורו, הניסיונות לשלבו בטיפול במסגרת הליך המ"ת לא צלחו, הנאשם מתקשה לבחון את מעשיו הבעייתיים ולקחת עליהם אחריות.

18. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 12 ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית, וביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי עליון, כך שיוטלו עליו 16 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

19. ב"כ הנאשם טענה כי בהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם, מעשיו של הנאשם כוללים ניסיון גניבה שהתבטא בהורדת ידית הדלת, בעת שהדירה איננה נעולה. הוסף, כי המתלונן פגש בנאשם בבואו של הנאשם לצאת מהבית כשדבר לא היה בידו. ההגנה הדגישה, כי הואיל ואין תכנון ותחכום במעשה, יש לקבוע כי המדובר בעבירות המצויות ברף נמוך של מעשים.

20. לדבריה, המדובר בנאשם שמצבו הנפשי הינו רעוע, שנסיבות חייו הקשות הובילו אותו למעורבות חוזרת בפלילים, וריצוי שנות מאסר רבות. הסנגורית הדגישה, כי הנאשם חווה ילדות קשה, עבר בין מוסדות רבים, כאשר גם לבית הסוהר אין את הכלים לסייע לו בהיבט הטיפולי. בנסיבות אלו עתרה ההגנה לקביעת מתחם עונש החל ממאסר שיכול וירוצה על דרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר.

21. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו, תוך שביקש לשוב ולראות את אמו. הנאשם הבטיח כי לאחר שחרורו מהמאסר ידאג להיכנס להליך טיפולי.

מתחם העונש ההולם:

22. בענייננו, המדובר באירוע שאין בו ממד של תחכום מיוחד או תכנון, ואשר התבטא בניסיון ראשון לפתוח דלת אשר הייתה נעולה, וכניסה באותה הדרך, לדירה אחרת שדלת הכניסה שבה הייתה פתוחה. מנגד, ולאחר שנכנס

לדירה, פגש הנאשם במתלונן, ולכך משמעות בכל הנוגע לפוטנציאל הקיים להסלמתו של אירוע ממך זה. בנוסף, ובנסיבות העניין -המפגש עם המתלונן הוא שמנע בפועל את השלמת ביצוען של העבירות. בשלב השני, ולאחר שיצא לרחוב, נכנס הנאשם לרכב ונמלט מהשוטרים שהגיעו למקום בעקבות קריאה של המתלונן. הנאשם נסע במהירות בשטח עירוני, ובעת שפקחי תנועה ועובדי שיפוף מצויים במקום. בכך פגע הנאשם בערכים הנוגעים בביטחון הציבור, וביטחון משתמשי הדרך.

23. מעיין בפסיקה הנוגעת לעבירת של כניסה למקום מגורים ראיתי לציין את המקרים הבאים:

24. ת"פ 4274-06-10- **מדינת ישראל נ' יוסף מאיר ביטון** (7.10.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה אחת של כניסה לדירת מגורים בכוונה לגנוב. על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, נגזרו מאסרים מותנים והופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים לריצוי בפועל.

25. ת"פ 56329-10-13- **מדינת ישראל נ' סמאר גומעה** (ניתן ביום 17.11.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירת כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בכך שנכנס בית דרך החלון. נקבע מתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס.

26. ע"פ (מח' ת"א) 27618-06-12 אופיר-עפר שלום נ' **מדינת ישראל** (26.11.2012) התקבל ערעור מטעם נאשם על חומרת העונש ועונשו הופחת מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-10 חודשים וזאת בגין עבירה יחידה של כניסה לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה. זאת בנוסף למאסר על תנאי קנס. יצוין כי עיקר התערבות ערכאת הערעור נסובה סביב פציעתו של הנאשם במהלך ביצוע העבירה.

27. ע"פ 39070-02-13 צרלי בן ברוך נ' **מדינת ישראל** (6.3.13) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום בעניינם של נאשמים שהו דו בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בשעה שהדיירת שהתה במקום. שם נקבע שמתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר.

28. מתחם הענישה ההולם בעבירות דומות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר עבירה זו עומדת לבדה, הינו החל ממאסר מותנה והתחייבות ועד לתקופת מאסר קצרה (ראו: רע"פ 5023/18- עוקבה בדיר נ' **מדינת ישראל** (28.06.18); 5561/19- כאמלה נקלה נ' **מדינת ישראל** (29.08.19)). עם זאת, כאשר מתלוות לעבירה זו עבירות נוספות, המסכנות את עבודת השוטרים, אזי מוטלים עונשי מאסר (כך לדוגמה: 7869/19- נאטי נ' **מדינת ישראל** (23.12.19)).

29. עפ"ג (ב"ש) 60102-11-18- **אלטורשן נ' מדינת ישראל** (2.1.19) הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוזת ואיומים בכך שבעת שכרזו לו שוטרים לעצור, הגביר מהירות נסיעתו והחל להימלט מהמקום. ביהמ"ש קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל-27 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-36 חודשי פסילה בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט מחוזי התקבל בחלקו כך שעונש הפסילה צומצם ל-24 חודשים.

30. עולה אם כן כי ישנם שיקולים רבים אשר ישליכו על קביעת מתחם הענישה, ביניהם נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנדון, אך באופן כללי, ניתן לראות שמתחם הענישה בגין עבירת של כניסה למגורים, הינו החל מ-6

חודשי מאסר בפועל ועד ל-20 חודשים, בהתאם לחומרת הנזק ולנסיבות נוספות. במקרה שבפנינו, לא נגרם נזק או נגנב רכוש, ואולם נלוותה לעבירה זו, גם עבירה של נהיגה פוחזת של רכב, ועל כן יש להעמיד את מתחם העונש ההולם, החל משמונה חודשי מאסר ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

31. בגזירת העונש המתאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

32. הנאשם הודה בבית המשפט בהזדמנות, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. בהתאם למסמכים שהוגשו לעיוני מטעם ההגנה, וכן תסקיר המבחן, הנאשם בעל נסיבות אישיות קשות, ומוכר למערכת בריאות הנפש משך זמן רב. הנאשם מאובחן כסובל ממגוון הפרעות נפש, וכן בעיות בריאות שונות. (ראו תסקיר: עמוד 2 פסקה 4). נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם במסגרות טיפול, ואולם הנאשם מתקשה להסתגל וממעט לשתף פעולה עם טיפולים שהוצעו לו. במסגרת שב"ס נמצא הנאשם במעקב, אך אינו נוטל את הטיפול התרופתי הנדרש לו. (ראו: עמוד 2 פסקה אחרונה).

33. לחובת הנאשם ניצב רישומו הפלילי, הכולל ביצוע עבירות מתחומים שונים, והוא אף ריצה תקופות מאסר קודמות. בנוסף, בחודש אוגוסט 2021 נדון הנאשם למאסר למשך 13 חודשים, בגין ביצוע עבירות התפרצות, החזקת סכין, והפרת הוראה חוקית. בכל אלו, לא היה כדי לרסנו ולהרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות בתיק שבפנינו. בהקשר זה יש לקחת בחשבון גם את גורמי הסיכון להישנות מעורבות עבריינית, עליהם עומד שרות המבחן בתסקיר.

34. באיזון בין שיקולים אלו, סבורני, כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש מאסר המצוי בחלקו הבינוני של מתחם העונש, כפי שיפורט להלן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור על כל עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירה לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

ג. מאסר למשך 3 חודשים וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, במעמד הנוכחים. (הנאשם בוועיד חזותי).